

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – B.K. / Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo)

(Sprawa C-742/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Organizacja czasu pracy – Członkowie sił zbrojnych – Zastosowanie prawa Unii Europejskiej – Artykuł 4 ust. 2 TUE – Dyrektywa 2003/88/WE – Zakres stosowania – Artykuł 1 ust. 3 – Dyrektywa 89/391/EWG – Artykuł 2 ust. 2 – Działania żołnierzy – Pojęcie „czasu pracy” – Okres dyżuru – Spór dotyczący wynagrodzenia pracownika]

(2021/C 349/05)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: B.K.

Strona pozwana: Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo)

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 3 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy w świetle art. 4 ust. 2 TUE należy interpretować w ten sposób, że działanie w zakresie ochrony wykonywane przez żołnierza jest wyłączone z zakresu stosowania tej dyrektywy:
 - albo gdy działanie to następuje w ramach wstępnego przeszkolenia, ćwiczenia operacyjnego lub operacji wojskowej w ścisłym znaczeniu,
 - albo gdy stanowi ono działanie do tego stopnia swoiste, że nie nadaje się do objęcia systemem rotacji personelu umożliwiającym zapewnienie poszanowania wymagań wspomnianej dyrektywy,
 - albo gdy w świetle wszystkich istotnych okoliczności okazuje się, że działanie to jest wykonywane w ramach wyjątkowych wydarzeń, których waga i skala wymagają przyjęcia środków niezbędnych do ochrony życia, zdrowia i bezpieczeństwa zbiorowości, których prawidłowe wykonanie byłoby zagrożone, gdyby miały być przestrzegane wszystkie przepisy ustanowione we wspomnianej dyrektywie,
 - albo gdy stosowanie wspomnianej dyrektywy do takiego działania poprzez nałożenie na dane organy obowiązku ustanowienia systemu rotacji lub planowania czasu pracy mogłoby nastąpić jedynie kosztem prawidłowego wykonania operacji wojskowych w ścisłym znaczeniu.
- 2) Artykuł 2 dyrektywy 2003/88 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by okres dyżuru, w trakcie którego żołnierz jest zobowiązany do pozostawania w koszarach, do których go przydzielono, lecz nie świadczy tam faktycznej pracy, był wynagradzany w inny sposób niż okres dyżuru, w trakcie którego żołnierz ten faktycznie wykonuje pracę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 20.1.2020.